

وظیفه مادر حل بحران آب چیست؟

مهارت‌شنگی

مطالبه

خداراشکر احساس مسؤولیت در مملکت ما و بین شهروندان زیاد است. تجربه این سال هانشان داده در هر بحرانی مردم صفت اول هستند تا ارسال تجهیزات یا کمک نقدی برای بهبود شرایط هموطنان شان کاری کنند. از آتش سوزی جنگل هاتا تجهیزات کرونا، از سیل تا زلزله همه جا مردم حضور پررنگی داشتند. اما جنس بحران آب کمی با بحران های قبلی متفاوت است. بلایای طبیعی یا همین کرونا ناگهانی نازل می شود و در مدت زمان کوتاهی با کمک مردم می تواند تاثیراتش کم شود. ولی مساله آب و خشکسالی چیزی نیست که ما توانیم به راحتی مسائل قبلی را حلش را پیدا کنیم. اینجاست که آگاهی به کار خواهد آمد. با داشتن نوع بحران و ریشه های آن راحت تر می توانیم برای حل مشکل قدم برداریم و کمتر احساسی عمل کنیم. مثل در این مورد خاص مامسوول سدسازی نیستیم و کاری برای کمتر شدن شور آب نمی توانیم بکنیم. خشکسالی و بارش کمتر به دست ما حل نخواهد شد اما تغییر جنس خواسته های مان از مسوولان و حساسیت مان به مسائل محیط زیستی می تواند کمک کند تا در تصمیم گیری های سطح کلان این مطالبه شهروندان شنیده شود.

آگاه سازی دیگران

وظیفه ما به عنوان شهروند این است که این آگاهی را به بقیه هم منتقل کنیم. آنچه را که از این بحران فهمیده ایم باید با کسانی که شاید دسترسی مناسبی به رسانه ها ندارند یا تا پیش از این به این مسائل توجهی نداشته باشیم. با زبان خوش و دوسته ابه کسانی که در مصرف آب اسراف می کنند تذکر بدھیم و آنچه را که می دانیم با آنها در میان بگذاریم. واضح است که در گیرشدن مردم با هم دیگر در شبکه های اجتماعی و دامن زدن به اختلافات قومی هیچ تاثیری در حل مشکل ندارد. پس باید حواس مان جمع باشد تا با واکنش های احساسی به دام این ماجرا نیفتخیم و «ما» بودن همه ایرانیان در کنار هم بادمان نزد و آن را به بقیه هم گو شرکت کنیم. به چه ها باید احساس مسؤولیت نسبت به محیط زیست و دوستی با آن را یاد بدهیم. علاوه بر آن یک نکته مهم دیگر هم هست که باید به بچه ها آموخت و آن هم شیوه درست پیگیری خواسته ها و مطالبات است.

حواله جمع باشیم

درنهایت هم این که درست است که الان بحران آب مطرح شده و در اوپولیت است. اما خوب است به بعنه همهین موضوع به همه قضایای مربوط به محیط زیست بیشتر دقت کنید. از جا کردن زباله ها و تلاش برای تولید زباله کمتر گرفته تا نگهداری بهتر از پوشش گیاهی شهر و همراهی در فعالیت های محیط زیستی.

مینا نوری
روزنامه نگار

قابل انکار نیست که ایران این روزها حالت خوبی ندارد. کرونا و اخبار ناخوشایندش یک رقبه پیدا کرده است. «بحران آب» عبارتی است که این روزها بسیار به گوش می رسد. کسی نیست که در شبکه های اجتماعی یا از طریق مراجع رسمی چیزی درباره این مشکل نشنیده باشد. بحرانی که اگرچه فعل ادر خوزستان بیشتر از سایر مناطق ایران خودش رانشان داده، امابق گفته کارشناسان کمک در کشور هم مشاهده خواهد شد. در چنین شرایطی وظیفه شهروندان چیست؟ هر یک از ماجهه کاری می توانیم برای حل این مشکل انجام دهیم؟

آگاهی

اول این که باید بخوانیم و بخوانیم و بخوانیم. دست به دست کردن یک مطلب در شبکه های اجتماعی که معلوم نیست چه کسی و با چه نیتی تهیه کرده راه حل مطلوبی برای باخبر شدن از مشکل نیست. دیدن مداوم تصاویر خشکسالی و رنج مردمان هم مشکل آنها راح نمی کند. (هر چند خبر داشتن از شرایط هموطنانمان مهم است اما دلسویزی صرف بدون هیچ واکنش دردی را از مشکلات شان دوامی کند). دسترسی به اینترنت و اخبار کار جست و جو را راحت کرده. خوبی اش هم این است که لازم نیست چرخ از اول اختراع کنیم و برویم سراغ مطالب خیلی علمی که خواندنش برای عموم سخت است. محیط زیست آنقدر طرفداران خاموش دارد که زحمت تبدیل این مطالب علمی به مطالب قابل فهم را قبول کشیده اند. بنابراین اول از همه باید منابع معتبر و افراد سرسناس حوزه مورد نظر (در این مورد یعنی حوزه محیط زیست) را پیدا کرده و واکنش آنها را به این موضوع بینیم. صحبت های خبرنگاران مختلف را بشنویم و حرف مردم محلی را که با مشکلات دست و پنجه نرم کردن در شبکه های اجتماعی بخوانیم. با این کار به یک جمع بندی می رسیم و درگ درست تری از شرایطمان خواهیم داشت.

صرفه جویی

چه الان و چه هر وقت دیگری، چه در کشورهای پربرash با آب کافی و چه در کوپرسوزان، وظیفه مادرست مصرف کردن منابع است. اسراف کردن و مصرف بی رویه آب در هر شرایطی نکوهش شده است. این روزها البته این مساله اجتماعی بیشتر خودش رانشان می دهد. شاید فکر کنید با کم باز کردن شیر آب موقع ظرف شستن که کارون پرنمی شود. بله واقعاً با این یک پارچ آبی که شما کمتر مصرف کنید هیچ رودخانه و تالاب و چشمها ای پرخواهد شد ولی همین عدد انداز را در تعداد شهروندان و در تعداد روزهای سال باید ضرب کنید تا بینید چقدر خواهد شد. کوتاه کردن زمان حمام، مدیریت آب مصرفی موقع ظرف شستن، نشستن ماشین یا آپاشی دم خانه با آب شرب و... نکاتی است که همه می دانیم اما باید خودمان را ملزم کنیم توجه به بیشتری به آن داشته باشیم.

برگه اوراق موتور کیوان ۱۲۵ مدل ۱۳۸۳ به رنگ قرمز، شماره انتظامی ۶۲۶-۲۷ شماره موتور ۰۲۱۳۶۵۹، شماره شناسی ۲۲۵۸ به نام ایوب ضیائی مفقود گردیده و فقد اعتبر است.

برگ کهنسانی خودرو پژو پارس، مدل ۱۳۹۷ رنگ سفید روغنی، شماره پلاک ۳۰ ایران ۱۶۴B0203002 و شماره شناسی NAAN11FE7JH952579 و محسن بیاتی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سنند کمپانی خودرو اتوسوس بیانی مان RO7 مدل ۱۳۹۱ به رنگ سفید روغنی شماره انتظامی ایران ۵۵ ۵۰۴۲۹۹۴۱۷۲۹۹۹ شماره ۵۴ ع ۳۷۵ شماره موتور ND9R390528EY12010 به نام صیاد ابدالی و توحید سالمندی گهنه شهری مفقود گردیده و فقد اعتبر است.

برگ سبز و سنند کمپانی خودرو سواری سمند، مدل ۱۳۹۰ به شماره انتظامی ایران ۸۱-۴۶۹-۱۷ شماره موتور 12490205864 و شماره شناسی NAACC1CF4CF439012 کاظم صفری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.